

SĂ IEȘIM AFARĂ DIN TABĂRĂ

Să rămânem încă un moment în picioare pentru rugăciune.

Dumnezeule iubit, Îți mulțumim pentru favoarea de a fi în Casa Ta, ca să ne închinăm Dumnezeului celui viu. Îți suntem mulțumitori pentru că mai avem dreptul să facem aceasta. Îți suntem mulțumitori și pentru acești oameni credincioși care vin de la sute de mile depărtare ca să se închine înaintea Ta. Unii dintre ei vor pleca în noaptea aceasta acasă, de aceea, Te rugăm să-i însoțești în călătorie. Călăuzește-i, Tată. Îți mulțumim și pentru ploaia care a răcorit puțin aerul.

Tată, Te rugăm să ne întâlnești în seara aceasta în Cuvântul Tău, pentru că am venit aici ca să Te întâlnim în Cuvânt. Ajută-ne, Doamne, ca adunarea noastră împreună să fie un mare beneficiu pentru Împărăția Ta, și ca noi să fim ajutați, ca să-i putem ajuta pe alții. Îngăduie-ne aceste lucruri, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

De curând am avut chiar aici câteva discuții individuale. Înainte de a începe adunarea, Billy mi-a dat o mulțime de întrebări, așa că nici nu știu cum să încep. Ne rugăm însă ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru efortul vostru de a sta aici pentru serviciul de seară.

Cu voia Domnului, duminica viitoare vom avea din nou un serviciu divin în locul acesta. Am vorbit cu păstorul și totul este în ordine.

Aș fi dorit să am timp să-l salut pe fiecare prieten bun pe care îl am în locul acesta, dar este cald și știu că așteptați de multe ore începerea serviciului. Acesta este motivul pentru care voi spune doar atât: „Dumnezeu să vă binecuvânteze!”

Voi știți că nu este nici o altă urare mai mare decât: „Dumnezeu să te binecuvânteze!”, pentru că dacă El face aceasta, aveți tot ce vă trebuie. Este un cuvânt simplu, dar știu că dacă spun: „Dumnezeu să vă binecuvânteze!”, El o va face.

Este atât de cald încât astăzi după ce am făcut baie, oricât m-am șters, nu am putut să mă usuc. Mă uscam și eram ud din nou. La Tucson este de două ori mai cald decât aici, dar parcă nu transpiri deloc. Acolo aerul este uscat, și vă uscă imediat. Dacă pui o cană cu apă afară, se evaporă imediat. Aici însă, este îngrozitor de cald și oricât încerc să mă răcoresc, tot transpirat rămân.

Când am fost în cameră, am avut șapte sau opt oameni care aveau cazuri urgente și trebuiau cercetate imediat.

V-am făcut să stați și v-am cerut să veniți aici pentru că știu că este în beneficiu nostru. Dacă n-ar fi așa, n-aș face aceasta, prieteni. Eu vă iubesc și nu vă chem aici să ascultați ce aș avea de spus eu. Nu aș face aceasta pentru că nu este corect. Dacă aș face aceasta, ne-am pierde doar timpul aici. Părerea mea este că nici voi nu veniți aici numai pentru că mă iubiți sau pentru că vreți să mă vedeți, ci aveți un alt motiv. Eu mă gândesc la voi și nu aș sta în căldura aceasta dacă nu m-aș gândi că aceasta vă va ajuta.

Întotdeauna, înainte de a ține un serviciu, primesc din partea Domnului un verset oarecare, după care mă rog pentru călăuzirea Sa în Cuvântul pe care Îl voi aduce: „Doamne, Dumnezeule, ajută-mă, și dă-le acestor oameni Cuvântul de care au nevoie.” Eu aștept și cred că va veni o vreme când vom fi pentru totdeauna împreună. Voi știți că mă refer la veșnicie. Vedeți? Eu cred aceasta și vreau să vă ajut. Dacă fac cumva vreo greșală, Tatăl cereșc știe că nu o fac intenționat și mă va ierta.

De aceea, pentru că știu că voi sunteți responsabilitatea mea, și sunteți în mâinile mele, pentru Evanghelie, vreau să vă țin întotdeauna chiar în paginile acestei

Bibliei.

De multe ori, oamenii vin și-mi spun: „Frate Branham, dacă vei păși acolo și vei spune: „Așa vorbește Domnul...”, copilășul meu care este bolnav, se va vindeca. Aceasta este tot ce vreau să faci.”

Ceea ce spuneți voi este frumos, și o apreciez, dar eu nu pot să fac nimic înainte să-mi arate El. Vedeți? Eu pot să mă rog pentru acel copil, dar nu pot să-l vindec. Dacă aș merge la patul lui numai din propria mea râvnă și aș spune: „Așa vorbește Domnul...”, atunci ar fi cu adevărat numai înflăcăarea mea și nu Domnul, iar vindecarea poate avea loc, sau poate nu! Vedeți? Vedeți? Dar ce se întâmplă dacă acea persoană vede doar râvna mea și nu se întâmplă nimic? S-ar putea ca ea să ajungă dintr-o dată într-o stare între viață și moarte și atunci unde va fi încrederea lor? Ei se vor teme că eu aș putea fi din nou doar entuziasmat. Vedeți? Astfel, când spun ceva, o fac cu toată seriozitatea și încredințat că totul este corect. Dacă El îmi vorbește, eu pot să spun numai cât îmi arată El, fie bine, fie rău, și trebuie să spun numai atât. Uneori nu este plăcut să le spui oamenilor lucrurile rele care vor urma să cadă peste ei, dar trebuie s-o fac așa cum sunt însărcinat să le spun lucrurile bune care vor cădea peste ei.

Până la urmă, noi vrem voia Domnului. Uneori, voia Domnului este contrară dorințelor noastre, dar dacă vrem voia Domnului, este la fel de scumpă să cunoaștem răul care va veni peste noi, ca să se facă voia Lui în toate. Acesta este felul nostru de gândire în problema aceasta.

Eu știu că de obicei, frații de aici au duminică seara un mesaj scurt, de douăzeci sau treizeci de minute, de aceea nu știu dacă voi reuși să mă încadrez în acest timp; voi face tot posibilul.

Cred că imediat după serviciul acesta va urma un serviciu de botez. Am auzit că în dimineața aceasta a fost botezat un grup mare de oameni. În locul acesta se fac botezuri în mod constant, deoarece vin predicatori și ascultători de la metodiști,

bapțiști, prezbiterieni, luterani, care sunt botezați în Numele Domnului Isus Hristos.

Eu știu că în ziua judecății voi da socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru această învățătură, dar dacă în toate celelalte lucruri aș avea claritatea pe care o am cu privire la botez, aș fi gata pentru Răpire chiar acum, deoarece știu că acesta este Adevărul Evangheliei. Vedeți? Acesta este Adevărul.

În Biblie nu există nici un verset care să arate că cineva a fost botezat vreodată altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Porunca Domnului este: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh.”* El nu a spus să spui aceste nume peste ei, ci să-i botezi în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, care este „Domnul Isus Hristos.”

Fiecare din Biblie a fost botezat în Numele lui Isus Hristos, și tot Biblia spune că „Va fi vai de oricine va adăuga sau va scoate un Cuvânt din Ea.” În ce mă privește, eu nici nu am adăugat și nici nu am scos ceva din Scriptură. Aceasta a făcut să am multe greutăți, foarte mulți dintre prietenii mei despărțindu-se de mine. Ei s-au depărtat de mine din cauza aceasta. Dar vreau să rămân la Cuvânt deoarece știu că sunt răspunzător pentru tot ce fac. Cât timp Domnul Isus este Prietenul meu, și El este Cuvântul, nu contează cât de denivelată și de grea este calea, pentru că și El a venit în același fel. *„Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa pe cei din casa Lui?”* (Matei 10.25).

Doresc ca Domnul să fie cu voi toți, să vă binecuvânteze în săptămâna care va urma și să vă dea tot ce este mai bun. Eu mă voi ruga pentru aceasta. Acum noi vom citi din Cuvântul Său scump.

Cred că toți cei prezenți știu că începând de luni până miercuri seara, vom avea adunări de rugăciune. (Fratele Branham vorbește cu fratele Neville despre aceasta). Luni și marți seara este adunare de rugăciune la casă. Cred că oamenii știu.

Sunt cumva în sală fratele Junior Jackson și fratele Don Ruddell? Da. Este în ordine. Văd printre noi, frați din Arkansas, din Louisiana și din alte părți ale țării.

Este printre noi și fratele Thomas Kidd care peste câteva zile va împlini optzeci și patru de ani. Acum trei sau patru ani a fost operat de prostată, și era să moară de cancer. Îmi amintesc că de câte ori mergeam la el, sus pe Ohio, mi se defecta mașina, dar Domnul l-a vindecat pe deplin și acum este aici împreună cu micuța lui soție. Cred că mulți dintre voi îi cunoașteți. Ei sunt un bărbat și o femeie care au predicat Evanghelia încă înainte de nașterea mea și gândiți-vă că și eu sunt un om bătrân. Vedeți? Eu stau și-i privesc cum merg încă înainte, și atunci primesc curaj. Noi toți îl cunoaștem pe fratele Bill Dauch care stă aici în colț.

Oh, noi suntem plini de mulțumire pentru toate binecuvântările lui Dumnezeu și dorim să fie cu noi și mai departe, până în ziua când va suna cea ultimă trâmbiță, și „Noi vom fi prinși împreună, să-L întâlnim pe Domnul în văzduh.” Gândiți-vă la aceasta! Oamenii pierduți nu vă mai pot vedea, dar voi ajungeți împreună cu restul grupului. *„Cei care vor fi în viață și vor rămâne până la venirea Domnului, nu o vor lua înainte, sau nu vor împiedica.”* Cuvântul este „cei ce sunt adormiți,” nu morți, pentru că creștinii nu vor muri, ei iau doar o mică odihnă, înțelegeți? Aceasta este tot. Oh, Doamne! *„Trâmbița lui Dumnezeu va suna; și morții în Hristos vor învia întâi,”* și se vor arăta multora. Și deodată, se întâmplă să stați și să priviți, și, ei bine, iată un frate, și voi știți că aceasta nu va fi mult. În câteva minute, *„Noi vom fi schimbați, într-un moment, la o clipeală din ochi. Și împreună cu ei, vom fi pierduți pe pământ, vom fi ridicați să întâlnim pe Domnul în văzduh.”*

Dacă ne gândim la tot ce am văzut în Scriptură și la dovezile clare ale ceasului în care trăim, acest lucru s-ar putea întâmpla înainte de încheierea acestui serviciu. Gândiți-vă la acest lucru în seara aceasta. Acum ne vom apropia de Cuvântul Domnului și de textul nostru din **Evrei 13.10-14**.

Fiecare om dă onoare drapelului național și se ridică în picioare înaintea lui când se cântă imnul național.

Ca soldați creștini, să ascultăm cu atenție în timp ce citim Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultați cu atenție citirea Cuvântului. Motivul pentru care îmi place să Îl citesc este că cuvintele mele pot să greșescă, dar El nu poate greși. Astfel, eu citesc Cuvântul Său, iar voi Îl ascultați și veți fi binecuvântați.

Evrei 13.10-14:

„Noi avem un altar, din care n-au drept să mănânce cei ce fac slujbă în cort.

În adevăr, trupurile dobitoacelor, al căror sânge este adus de marele preot în Locul preasfânt, pentru păcat, „sunt arse afară din tabără.”

De aceea și Isus, ca să sfințească poporul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.

Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocara Lui.

Căci noi n-avem o cetate stătătoare, ci căutăm una care vine.”

Doamne Dumnezeule, Tu ești răspunzător pentru acest Cuvânt, ca să Se împlinească în toate timpurile și să ajungă la noi nefalsificat. Cuvântul Tău este curat ca o fecioară, de aceea Îl prețuim din toată inima. Frânge acest text pentru noi, Doamne, astfel ca noi, copiii oamenilor, să putem înțelege îndemnarea lui Dumnezeu. Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Tema mea din seara aceasta este luată din versetul 13: **„Să ieșim afară din tabără!”** Este o temă mică, puțin ciudată, dar voi știți că pe Dumnezeu Îl găsim de obicei în lucruri ciudate.

Lumea s-a legat de obiceiuri care au abătut-o de la calea corectă, așa că orice lucru corect, pare ciudat. Este exact cum am spus zilele trecute când am predicat despre cineva care este aparte. Fermierul este un ciudat pentru omul de afaceri, iar omul de afaceri este un ciudat pentru fermier. Creștinul este un ciudat pentru necredincios, și așa mai departe. Voi trebuie să fiți nebunul cuiva. Astfel, el vă face într-un fel nebuni, pentru orientarea lumii.

De altfel, poporul lui Dumnezeu, profeții și mesagerii Lui care au adus Cuvântul prin toate epocile, au fost considerați de lume nebuni.

Noe a fost privit ca nebun de lumea din timpul lui, de lumea aceea mare și intelectuală la care a predicat Cuvântul. Moise, desigur, a fost privit ca nebun de Faraon, pentru că era cu piciorul pe tron, dar l-a uitat pentru un grup de frământători de lut, cum îi vedea el. Și Isus a fost un nebun pentru oameni. Toți cei care au lucrat pentru Dumnezeu și au trăit pentru El, au fost priviți ca nebuni și au fost nevoiți să iasă afară din tabăra pe care o aveau.

Eu am început să cred că oamenii nu-L primesc pe Hristos. Acesta este motivul pentru care încerc să vă ajut în orice fel pot, să vorbesc cât de clar pot și să vă arăt adevărul. Și voi suferiți cu mine, dacă vreți.

Când predic printre națiuni, eu îi observ foarte atent pe oameni și sunt convins că ei nu Îl mai primesc pe Hristos, cel care ridică împotrivirea fiind vrăjmașul. Ceea ce mă face să cred aceasta este faptul că nu El este ținta spre care au fost îndreptați. Ei au fost îndreptați fie spre o dogmă, fie spre o doctrină, spre un partid, sau experiență, spre o senzație sau spre altceva asemănător, în loc să fie îndreptați la Hristos, Cuvântul. De aceea, cred că oamenii se odihnesc pentru destinația lor veșnică pe ceva dogmă sau senzație. Unii se bazează pe senzații, spunând: „Eu am jucat în Duhul!” sau: „Eu am vorbit în limbi!” sau: „Eu am simțit cum a trecut focul Duhului peste mine!” Dar știți că toate lucrurile acestea pot fi imitate de Satan?

Există un singur lucru care nu poate fi imitat, iar acesta este Cuvântul. În lupta pe

care a avut-o cu el, Isus l-a biruit de fiecare dată cu „*Este scris!*”, Cuvântul. Eu cred că motivul pentru care oamenii nu se predau lui Hristos este că cei mai mulți sunt îndreptați spre o denominațiune. „Veniți și atașați-vă la biserica noastră!” sau: „Citiți catehismul nostru!” sau: „Credeți învățătura noastră!” sau orice altceva de felul acesta. Prin aceasta, oamenii sunt îndreptați spre calea greșită. Acțiunile și viața pe care o trăiesc fără Hristos dovedesc pe deplin acest lucru.

Nu vreau să rănesc pe nimeni, dar am să vă spun câteva cauze. De exemplu, prin toată națiunea pe unde am umblat, am condamnat femeile care poartă părul scurt. Aceasta este Biblia. Eu am condamnat femeile care poartă pantaloni scurți și folosesc machiaje. Urmarea este că pe an ce trece, ele devin tot mai rele. Aceasta arată că pe undeva există un alt deget, care le îndreaptă spre o altă cale, așa că ele nu merg spre Hristos.

Ei spun: „Și noi aparținem de biserică, dar biserica noastră nu face atâtea observații...” Nu contează ce crede biserica voastră. Dumnezeu a zis: „Este greșit.” Dacă ar merge spre Hristos, ei ar opri acele lucruri. Și nu numai atât, dacă omul ar merge spre Hristos, și-ar ocupa poziția și ar fi împotriva acelor lucruri. Un bărbat adevărat nu vrea ca soția lui să acționeze așa.

Voi, cei din Jeffersonville, ați citit probabil articolul din ziar care scria despre tânărul care era gata să ucidă doi băieți tineri la benzinărie. Tânăra s-a dus la benzinărie îmbrăcată foarte sumar, și cei doi tineri care stăteau acolo au făcut o remarcă. Atunci, tânărul a vrut să-i omoare pe cei doi băieți, și a fost arestat pentru aceasta și dus la judecată. La proces, judecătorul l-a întrebat: „De ce... se îmbracă așa?” El a răspuns: „Mă gândeam că arată bine așa.”

În gândirea aceluia bărbat era ceva greșit. Eu nu găsesc nici o scuză pentru el. Dacă este un păcătos, în gândirea lui era ceva pe dos. Dragostea era greșită. Au ajuns oamenii vreodată să deosebească binele de rău?

Ați văzut ultimele costume de baie care au fost puse în vânzare? Vă amintiți că eu

am spus acum treizeci și trei de ani că femeile vor purta numai o frunză de smochin în zilele din urmă și iată că am ajuns acolo. Ele poartă rochii transparente care sunt ca o frunză de smochin. Cuvântul Domnului nu greșește niciodată. Vedeți? Acest lucru se întâmplă chiar înainte de timpul sfârșitului, se vor întoarce din nou la o frunză de smochin. Eu am citit în revista Life că ceea ce fac femeile acum a fost spus deja în urmă cu treizeci și trei de ani, înainte de a avea loc căderea femeilor. Mi s-a spus că ele vor face aceasta în această zi, și aici sunt. Poartă haine bărbătești și vor... imoralitatea femeii va duce la căderea acestei națiuni.

America este cea mai josnică dintre toate națiunile care există. Conform statisticilor, America este cea mai murdară țară din lume. Căsătoriile și divorțurile sunt mai multe decât în orice altă națiune, și am ajuns șablonul altor națiuni. Înainte, luam moda Franței, stricăciunea și mizeria lor, dar acum ei își iau îmbrăcămintea de la noi, pentru că am pășit dincolo de granițele lor.

Eu știu că există ceva motiv pentru care oamenii nu merg spre Hristos. Dacă ar face-o, ar acționa altfel. *„Isus a pățimit dincolo de poartă ca să sfințească poporul cu însuși sângele Său.”* Cuvântul „sfințit” vine din limba greacă și înseamnă „curățit și pus deoparte pentru slujbă.” Dumnezeu își curăță poporul de murdăria lumii și-l pune deoparte pentru slujbă. *„De aceea și Isus, ca să-și poată sfinți poporul cu propriul Său Sânge, a suferit dincolo de poartă.”*

Chiar și oamenii Evangheliei Depline, au căzut înapoi de unde au ieșit. Cum a fost biserica pentecostală acum patruzeci sau cincizeci de ani? Ei judecau și râdeau de bisericile din care au ieșit, denominațiunile acelea, dar ce au făcut după aceea? *„Ca un câine care se întoarce la ce a vărsat, și ca un porc spălat, care se întoarce înapoi în mocirlă”,* ei s-au întors exact de unde au fost scoși, iar acum biserica lor este la fel de întinată ca restul bisericilor.

Așa cum am spus azi-dimineață, oamenii au ajuns să facă așa cum a spus Petru în Matei 17.4-8: *„Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe.”* Dar Duhul le-a poruncit să nu facă așa ceva, ci a spus: *„Acesta este Fiul Meu*

preaiubit; de El să ascultați." (v. 5). Și El este Cuvântul. El este Acela la care trebuie să privim, la Cuvânt, nu la înflăcărea noastră sau a altcuiva. „El este Cuvântul Meu; de El să ascultați!” Ce au văzut ei după ce le-a vorbit această Voce? Moise și Ilie au dispărut; acolo nu mai era niciun crez; nu mai era nimeni, decât Isus, și El este Cuvântul. Aceasta a fost tot ce au văzut ei. Acum „să ieșim afară din tabără la Cuvânt!”

Petru a numit mai târziu muntele proslăvirii unde au avut tabăra lor, „muntele sfânt”, unde El s-a întâlnit cu ei. Eu nu cred că apostolii au vrut să spună că muntele era sfânt, ci au vrut să spună că Dumnezeu de pe munte era sfânt. Nu există o biserică sfântă; nu există popor sfânt, ci este Duhul Sfânt în oameni. Duhul Sfânt este Sfânt. El este Învățătorul și Conducătorul vostru.

Noi știm că în această mică tabără de pe muntele schimbării, ei au fost însărcinați să facă un singur lucru: să asculte Cuvântul. Singurul lucru pe care l-au văzut ei, a fost doar Isus, nu un crez, ci doar pe Isus, și El este Cuvântul făcut trup. Ce frumos, pentru aceeași tabără care a fost în grădina Edenului. Când Dumnezeu a fortificat Biserica Sa în grădina Eden, poporul Său, a înconjurat-o cu un zid, adică cu Cuvântul. Ei au avut un scut, un coif și o platoșă, pentru că Dumnezeu știa că acest scut îl va învinge pe diavolul; acest scut fiind Cuvântul.

Isus a făcut același lucru. „Acesta este Cuvântul; este scris!” Satana a încercat să-L acopere ca să nu mai citeze Cuvântul, dar Isus i-a zis: „*De asemenea este scris...*” Noi trebuie să stăm cu Cuvântul acela!

Petru, Iacov și Ioan, și Isus, Moise și Ilie, au avut această tabără micuță, în care au putut să vadă oștirea cerească sau Stâlpul de Lumină atârând în acest nor care L-a proslăvit pe Domnul Isus. Și când ei au fost pe punctul să facă o denominațiune, una pentru Lege, una pentru profeți și așa mai departe, Glasul a spus: „*Acesta este Fiul Meu; de El să ascultați!*” Apoi, au primit exact aceeași poruncă ce s-a dat în Eden: „*Stați cu Cuvântul!*” Aceasta este Tabăra pentru poporul lui Dumnezeu.

Se pare că astăzi este o zi când oamenii ies afară din tabără. Ei ies afară în orice lucru.

Voi știți că nu demult, s-a vorbit despre un nou tip de avion cu reacție care face un zgomot atât de puternic încât se cutremură ferestrele. Zgomotul este atât de puternic pentru că viteza avionului este atât de mare încât depășește zidul sonic, și pentru că îl depășește, produce niște unde puternice pe care noi le percepem ca pe niște tunete. Cred că de aici putem învăța o lecție bună. Când noi trecem de bariera sunetului nostru, în Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu nu va mai avea nici o limită în ceea ce poate face cu un om, pentru că acel om este gata să meargă afară din tabăra oamenilor.

Dar și Satan își aduce poporul afară din tabăra rațiunii, dincolo de tabăra bunului simț. Satan își ia oamenii de partea cealaltă, dincolo de tabără, iar Dumnezeu își ia poporul dincolo, de cealaltă parte. Satan i-a luat dincolo de tabăra decenței obișnuite. Ei trec peste mintea sănătoasă a oamenilor normali. Este dincolo de gândirea normală că un om poate să-și lase soția afară, îmbrăcată în acel fel, și apoi să bată pe cineva pentru că o insultă. Este dincolo de bunul simț. El trebuia să știe că ținuta ei era dincolo de decența normală. Unde este locul de oprire?

Aș vrea să-i întreb pe bărbații și femeile de vârsta mea, ce s-ar fi întâmplat acum cincizeci de ani, dacă mama mea sau mama voastră ar fi umblat pe stradă cu una din aceste perechi de pantaloni scurți sau bikini, sau cum îi numiți voi? Legea le-ar fi luat imediat și le-ar fi dus la spitalul de nebuni. Dacă o doamnă ar fi făcut ceea ce fac doamnele de astăzi, ar fi fost internată într-un ospiciu pentru că toți ar fi considerat-o nebună. Și dacă atunci era considerată nebună, vă spun că dacă ele umblă astăzi așa cum le vedeți, este un semn că undeva este ceva greșit cu ele. În mintea lor ceva nu este în ordine, fiindcă au ieșit din gândirea sănătoasă și normală, iar ceea ce fac este o murdărie.

Dacă un om fumează, deși doctorul poate dovedi că mii de oameni mor în fiecare an din cauza aceasta, dovedește că este ceva greșit cu mintea lui. Ce se întâmplă cu un om care suferă un șoc nervos și își pierde puterea de orientare? Va vizita

toate cabinetele medicale ca să afle ce nu este în ordine cu capul lui. Dar după aceea, merge din nou la bar și bea până ajunge nebun de tot. El își cheltuiește banii aducându-se singur în starea aceasta. Un astfel de om este cu adevărat lipsit de judecată.

Dacă ar zbura pe deasupra orașului un pui de șoim, iar eu aș lua pușca și l-aș împușca, după zece minute aș fi la închisoare „pentru conduită în afara ordinii” deoarece legea nu-mi permite folosirea puștii în oraș. De ce? Pentru că prin această armă poate fi pusă în pericol viața oamenilor. Deci, ei ar putea spune că aș putea ucide pe cineva. Totuși, ei vând suficientă băutură unui om, încât acesta se îmbată, apoi se urcă la volan și poate ucide o familie întreagă care circulă legal. Când este prins, un astfel de om plătește cinci dolari, deși așa ceva este o crimă premeditată. Atunci ce este cu lumea aceasta? Undeva este ceva pe dos.

Acum, „să ieșim afară din tabără”, dincolo de decență, dincolo de rațiune. Politicienii noștri nu spun nimic despre citirea Bibliei în școală. Ei se tem, nu știu din ce parte bate vântul. Noi avem nevoie de un alt Abraham Lincoln, avem nevoie de un alt John Quincy Adam, avem nevoie de cineva care să se ridice în picioare, fără să țină seama din ce parte bate vântul, și să-și mărturisească sincer convingerile.

Dacă astăzi mergeți la un predicator denominațional și îi arătați Cuvântul, Adevărul, nu știe ce să facă; el se teme că-și pierde bonul de masă. Noi avem nevoie de bărbați și femei care trăiesc pentru Evanghelie; care își mărturisesc fără teamă convingerile și spun pe față ce este corect și ce este greșit, dacă este corect Cuvântul lui Dumnezeu sau dacă este corectă denominațiunea.

Isus a spus: „Cuvântul fiecărui om să fie mincinos și al Meu să fie Adevărul. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Astfel, vedeți, ei merg dincolo de tabăra Cuvântului lui Dumnezeu, să afle răspunsul lor. Noi avem nevoie de o... Satan procedează și astăzi la fel cum a

procedat cu Eva în grădina Eden. Bine. Oamenii sunt convinși prin dogmele și crezurile lor și duși în afara Taberei, în tabăra dogmelor și crezurilor lor. Ei au o tabără și aceea îi pune în tabăra lui, în tabăra educației, teologiei, faptelor, diplomele de doctori, educaționale, personalității și orice alt lucru care este împotriva taberei Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu are o tabără pentru poporul Său, iar denomițațiunile au propria lor tabără.

În urmă cu trei mii de ani, un om putea să-L întâlnească pe Dumnezeu peste tot. Era un lucru obișnuit ca un om să-L întâlnească pe Dumnezeu. Dar de ce nu-L mai întâlnesc astăzi? Populația pământului este cu mii de mii de milioane mai numeroasă decât acum trei mii de ani, dar problema este că pentru ei Dumnezeu este numai un mit vechi, o istorie antică. Ei nu-L mai întâlnesc pe Dumnezeu personal, așa cum L-au întâlnit strămoșii noștri acum trei mii de ani. Pentru oamenii de astăzi nu mai este normal să-L întâlnească pe Dumnezeu. Astfel, dacă un om vorbește despre așa ceva este considerat nebun, unul care și-a pierdut mințile. Pentru ei este ceva dubios să audă așa ceva.

Pentru Avraam și Tabăra lui, păi, acest lucru se întâmpla aproape în fiecare zi. Avraam se întâlnea cu Dumnezeu și Dumnezeu vorbea cu el. Când a plecat în Gherar ca să locuiască acolo, vedem că Dumnezeu a fost în tabără cu Abimelec, un filistean. Era un lucru foarte obișnuit. Ei au trăit în Tabăra Prezenței Lui. Dar oamenii de astăzi trăiesc în propria lor tabără și nu au nici o legătură cu Tabăra lui Dumnezeu; nu vor să aibă de-a face cu Tabăra lui Dumnezeu, deoarece în ochii lumii este ceva fanatic. Amintiți-vă însă, că atunci când Dumnezeu a făcut prima Sa Tabără pentru oameni, a fortificat-o cu Cuvântul Său. Dumnezeu face întotdeauna aceasta. Dar oamenii de astăzi nu fac acest lucru în tabăra lor. Acesta este motivul pentru care voi nu auziți atât de mult despre Dumnezeu.

Când L-a întâlnit pe Dumnezeu, Moise avea în pustie o tabără unde păzea turma socrului său, Ietro. Dar într-o zi, acest păstor de optzeci de ani a văzut o lumină, un Stâlp de Foc care ardea într-un rug și nu se mistuia. Vedeți? El L-a întâlnit pe Dumnezeu; un om care fugea de Dumnezeu. Uneori, o întâlnire cu Dumnezeu te determină să faci lucruri neobișnuite. Astfel, Moise a fost foarte neobișnuit în ziua următoare. El și-a luat soția și copilul, i-a urcat pe un măgar, și cu barba atârând

În jos, a pornit spre Egipt, să biruiască o națiune. Aceasta era o priveliște ridicolă.

„Unde mergi, Moise?”

„În Egipt.”

„De ce mergi acolo?”

„Ca să-l cuceresc!”

El l-a întâlnit pe Dumnezeu. O invazie a unui singur om. Aceasta părea îngrozitor de ciudat, dar el a făcut-o pentru că l-a întâlnit pe Dumnezeu. Este ca și cum un singur om ar merge să cucerească Rusia. Adevărul este că tot ce-ți trebuie pentru aceasta este o persoană în voia lui Dumnezeu. Moise avea în mână un băț strâmb, nu o sabie; un băț, pentru că lucrurile neobișnuite le face Dumnezeu.

Dar amintiți-vă, ca să poată face aceasta, Moise a trebuit să iasă afară din tabăra în care a trăit până atunci, deoarece acolo a avut o armată întreagă, dar nu a putut birui cu ea. El nu ar fi putut s-o facă cu toate armatele Egiptului, dar într-o zi, a fost invitat de Dumnezeu în Tabăra Lui.

„Cine ești Tu?”, l-a întrebat el.

„Eu sunt Cel ce sunt”, a răspuns El. El nu a spus: „Eu sunt Cel ce am fost sau voi fi!”, ci: „Eu sunt Cel ce sunt!”, în prezent. *„Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Am auzit strigătul poporului Meu și Mi-am adus aminte de făgăduința Mea. Acesta este timpul s-o împlinesc, de aceea te trimit pe tine, Moise, să mergi în Egipt cu bățul acesta!”*

Ce era aceasta? Oamenii credeau că Moise este nebun, dar ce a făcut el? A ieșit afară din tabăra lui. Faraon l-a pregătit timp de patruzeci de ani în tabăra școlii, dar a dat faliment. Și Dumnezeu a avut nevoie de alți patruzeci de ani ca să scoată aceasta afară din el. După patruzeci de ani, când Dumnezeu a scos din Moise toate lucrurile învățate, l-a folosit încă patruzeci de ani în slujba Sa.

Dumnezeu a avut un timp greu ca să-și pregătească omul. Dar vedeți, El nu l-a putut folosi pe Moise până când nu a ieșit din tabăra făcută de om, din calea militară și din calea firească de a face aceasta, și a venit la calea supranaturală. Când a intrat în Tabăra aceasta, Moise a putut fi folosit de Dumnezeu.

Noi observăm că ei și-au ocupat poziția și au ieșit afară din Egipt, în Tabăra lui Dumnezeu; au venit afară din tabăra preoților și din toate părerile care spuneau: „Vindeți-vă sclavi pentru tot restul vieții!” Când profetul Moise a venit jos și a dovedit Cuvântul lui Dumnezeu, că Dumnezeul care a făcut promisiunea era acolo ca să elibereze poporul, ei au trecut din tabăra în care erau, în Tabăra Cuvântului lui Dumnezeu promis pentru ceasul acela. Ei l-au crezut pe profet deoarece semnele pe care le făcea, dovedeau că era exact Cuvântul lui Dumnezeu. Lucrurile care le-a făcut, dovedeau că este corect, și la fel Stâlpul de Foc care l-a urmat înaintea, a dovedit că era Cuvântul lui Dumnezeu.

În această Tabără au avut loc semne, minuni și lucruri minunate. Ele i-au dus afară în pustie. Ei au părăsit tabăra lor naturală, au părăsit tabăra făcută din paie și cărămizi, ca să locuiască în corturi, în pustie, acolo unde nu era grâu sau altceva. Uneori, Dumnezeu ne cere să facem lucruri care pentru gândirea omenească par nechibzuite, dar dacă părăsim tabăra motivelor personale, intrăm în locul unde îl vom găsi pe Dumnezeu.

Observați, când ei au mers în pustie, când s-au mutat în Tabăra aceasta, acolo erau semne și minuni. Amintiți-vă că ei au părăsit tabăra Egiptului și s-au mutat în pustie cu Tabăra lui Dumnezeu. De unde știm că a fost așa? Pentru că Dumnezeu a spus:

„Poporul tău va fi rob și apăsător timp de patru sute de ani, dar Eu îl voi scoate de acolo cu mână puternică, și le voi da țara aceasta în stăpânire.” (Geneza 15.13). Ei au avut pe drum o Lumină care legitima prezența Domnului și un profet legitimat prin semne și minuni, ceea ce arăta că Dumnezeu era în Tabără. Ei aveau un Stâlp de Foc, aveau un profet, aveau mană, și au avut ape vii. Amin! Ei au schimbat terenul taberei, au trebuit să facă aceasta. Ei nu au putut să vadă lucrurile acelea în Egipt, ci au trebuit să schimbe terenurile taberei, ca să vadă supranaturalul.

Așa trebuie să facă și oamenii din această zi. Ei trebuie să părăsească tabăra denotațiunilor care spun: „Zilele minunilor au trecut. Astăzi nu mai există botezul Duhului Sfânt. Toate Scripturile acelea sunt greșite; ei lucrează pentru o altă epocă.” Voi trebuie să schimbați tabăra, trebuie să ieșiți din tabăra aceea și să veniți în Tabăra unde sunt posibile toate lucrurile.

Toate acelea au dovedit Prezența Lui în tabără. Dar observați, după moartea lui Moise, ei au făcut o tabără de tradiții și crezuri denotaționale, ceea ce a făcut ca Dumnezeu să nu se mai ocupe mulți ani de ei. Dumnezeu nu a mai putut sta în tabără pentru că și-au făcut o tabără proprie.

Amintiți-vă că atunci când au fost chemați afară din Egipt, Dumnezeu le-a rânduit un profet, le-a rânduit un miel de jertfă, le-a rânduit tot ce aveau ei nevoie; un cuvânt, un semn, o minune, un profet care să-i conducă, un ispășitor care să le poarte de grijă și Stâlpul de Foc să-i conducă. Dar când au ajuns în pustie, nu au fost mulțumiți, ci au dorit să facă ceva de la ei înșiși, să se organizeze, să strige, să se certe și să se enerveze. „Cine să fie mare preot? Cine va fi acesta, acela sau celălalt?” Dar într-o zi, Dumnezeu a zis: „Moise, desparte-te de ei!” și El doar i-a înghițit în răzvrătirea lui Core.

Vă rog să observați că toate aceste semne și minuni au dovedit Prezența Lui, dar omul și-a făcut o tabără proprie, o tabără de crezuri și tradiții, nu tabăra lui Dumnezeu, a Cuvântului Său. Ei și-au făcut o tabără proprie, iar El a trebuit să-i părăsească, pentru că El este Cuvântul. El nu poate sta unde oamenii sunt învățați în afara Cuvântului Său. Dumnezeu nu poate sta în tabără, nu a stat niciodată. El

trebuie să stea exact unde este Cuvântul Său.

Când Dumnezeu a trebuit să părăsească tabăra oamenilor pe care i-a scos din Egipt, a locuit numai între profeții Săi, la care venea Cuvântul Lui. Cuvântul a venit la profetul Său ca să dovedească ceasul. El a locuit între profeți, S-a descoperit lor și ei au osândit lucrurile oamenilor. Prin el, Dumnezeu i-a învățat poruncile Lui și calea Vieții. Dar poporul s-a ridicat întotdeauna împotriva profetului, l-au prigonit și în final l-au omorât cu pietre sau l-au tăiat în bucăți, și au scăpat de el.

De aceea le-a spus Isus: *„Pe care dintre proroci nu i-au omorât părinții voștri? Pe care dintre cei dreapți care au fost trimiși la ei?”* Și a mai zis: *„Voi faceți lucrările tatălui vostru.”* El nu vorbea despre comuniști, ci vorbea despre preoți, despre oamenii denominaționali, despre farisei și saducheii. Presupun că glasul Lui nu se schimbă foarte mult în seara aceasta, numai să fie puțin mai tare, poate, pentru ei.

Deci, El a locuit cu profetul Său și astfel a devenit un străin pentru popor, pentru că El locuiește numai în Cuvântul Său ca să-L confirme. Biblia a zis că El veghează asupra Cuvântului Său ca să-L împlinească. Pentru aceasta, El încearcă să găsească pe cineva, iar dacă găsește un om cu inima împărțită, cum a fost Samson care și-a predat tăria lui Dumnezeu, dar și-a dăruit inima Dalilei, Dumnezeu îl folosește totuși. Așa facem și noi de multe ori, astăzi, îi dăm lui Dumnezeu ceva, nu tot. Dar Dumnezeu vrea să-i dăm totul!

Este la fel ca atunci când îți faci o poliță de asigurare: tu dorești să ai o acoperire deplină în orice situație.

Așa este Cuvântul lui Dumnezeu pentru noi; El este o Asigurare cu acoperire totală. Ea acoperă tot ce avem nevoie în viața aceasta, învierea și Viața veșnică. Ea include tot.

Observați, Dumnezeu a stat patru sute de ani afară din tabăra evreilor. De ce?

Pentru că nu a mai avut niciun profet. De la profetul Maleahi, la profetul Ioan, au trecut patru sute de ani în care Israelul nu a mai înaintat nici măcar un pas. Dumnezeu a fost afară din tabără. Ei L-au scos afară prin crezurile lor, prin egoismul lor și prin diferențele lor față de Cuvânt. Patru sute de ani fără Cuvânt! El a călătorit de la un profet la altul, până la ultimul profet Maleahi. Apoi nu a mai fost niciun profet timp de patru sute de ani.

Apoi Dumnezeu a venit din nou în scenă. Într-o zi, El a pășit din nou între ei, dar tradițiile lor l-au luat atât de mult locul, încât era un străin pentru ei. Tradițiile părinților, ca: spălarea ulcioarelor, felul cum să-și pieptene părul, purtarea anumitor haine de către preoți, faptul că unul era un fariseu de încredere sau un saduceu de frunte, toate acestea au luat locul Cuvântului în mijlocul acestor oameni religioși, iar când i-a vizitat Dumnezeu, El era un străin.

Același lucru se petrece și astăzi. Eu spun aceasta cu dragoste și cu respect, dar voi să luați aceste cuvinte cu voi. Aceasta nu s-a schimbat deloc. Când El vine printre oameni în puterea Sa și Se manifestă ca să dovedească faptul că Cuvântul Său este Același ieri, azi și în veci, pentru că El este Cuvântul, oamenii spun: „Un ghicitor, un Beelzebul, un „numai Isus”, sau ceva de felul acesta.” Unii vă clasează pe undeva, dar așa trebuia să fie. Vedeți, noi avem aproape două mii de ani de când nu a mai fost trimis nici un profet. Neamurile nu au primit niciun profet în tot acest timp, dar a fost făgăduit unul pentru zilele din urmă. Noi știm aceasta din Scriptură, ne este promis acest lucru.

După patru sute de ani, Dumnezeu a umblat într-o zi chiar printre ei. Conform Scripturii, El trebuia să fie făcut carne și să locuiască printre ei. El a fost numit: „*Dumnezeu tare, Sfetnic, Părintele veșnicilor, Domn al păcii,*” dar iudeii au spus: „Noi nu vrem ca Omul acesta să domnească peste noi! Ce carnet de părtășie are? Ce cult l-a trimis?” El nu are cooperare. Ei L-au aruncat afară din fiecare biserică în care a mers și nu au vrut să aibă de-a face cu El pentru că nu era dintre ei. Așa este și astăzi. Biblia spune că biserica Laodiceană Îl va scoate afară, iar El bate la ușă încercând să intre înăuntru. Pe undeva este ceva rău.

De ce? Pentru că ei și-au făcut propria tabără! Dar dacă ar fi cunoscut Cuvântul, ar fi știut Cine era El. De altfel, Isus le-a spus: *„Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc Cine sunt Eu.”* *„Dacă nu fac lucrările care au fost promise despre Mine să le fac, dacă nu fac lucrările pe care Tatăl Meu, Cuvântul... „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”* *„Dacă Eu sunt Persoana despre care Se vorbește, cercetați Scripturile și veți vedea ce trebuie să fac, și dacă nu veți găsi în Mine calitățile și faptele despre care vorbește Cuvântul, înseamnă că Eu sunt greșit.”* Acesta este adevărul. *„Dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările pe care le fac, pentru că ele sunt roadele Cuvântului.”*

Vedeți, El era un Străin pentru ei. Ei nu L-au cunoscut, ci au spus: *„Nu vrem să avem de-a face cu acest Tip! El este un Tip ciudat, unul care s-a născut într-un grajd, unul născut din curvie... dintr-o căsătorie nelegitimă, mai degrabă.”* Ei spuneau că înainte de a se naște Copilul, Maria s-a dus la Iosif, iar el a luat-o de soție numai ca să-i apere onoarea, caracterul. El a devenit un fel de tip ciudat, pentru că este privit ca un Copil născut nelegitim. Dar ce a făcut El când a ieșit afară? Le-a sfâșiat crezurile, le-a răsturnat mesele, i-a bătut cu biciul până când i-a scos afară, și a zis: *„Este scris!”* Amin! (Fratele Branham bate de patru ori din palme). Aceasta ar fi trebuit să le spună Cine era El. *„Este scris!”*

Ei bine, ei nu aveau nici o legătură cu un Individ ca El. Cu toate acestea, în adâncul inimii lor ei știau Cine era El, iar Nicodim a dovedit aceasta prin cuvintele: *„Învățătorule, noi, fariseii, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu dacă nu este Dumnezeu cu el.”* Atunci de ce nu L-au mărturisit? Pentru că tabăra lor și-a fixat granițele și nu L-au lăsat nici pe Isus să intre în ea, nici pe oameni să iasă la El! Ei au avut propria lor tabără. Nicodim a venit noaptea, atunci când poarta era închisă, dar a aflat că putea să-L întâlnească oricum.

La fel este și acum! El a devenit un Străin pentru mulți. Ei nu-L înțeleg și spun: *„De ce ar fi aceasta și nu cealaltă?”* Dar tocmai Cuvântul mărturisește că exact acest lucru este stabilit să fie făcut în această zi. Noi am cercetat mereu acest lucru și

știm că este Adevărul.

Pentru tabăra lor, Isus era un fanatic; Unul care le-a desființat tradițiile și le-a supărat bisericile; un vrăjitor, un spiritist care lucra cu Beelzebul. Aceasta a fost Isus pentru ei, și cred că dacă El ar veni astăzi printre noi, s-ar întâmpla la fel, pentru că și astăzi avem tradiții, dogme și denominațiuni. Noi nu putem nici măcar să ne împăcăm unul cu altul. De ce? Pentru că este un singur loc în care omul poate să se împăce, iar acela este sub Sângele vărsat. Și Sângele a fost vărsat ca un Germene de Viață ca să germineze Sămânța aceasta, Cuvântul. Dar barierele noastre denominaționale îi vor îndepărta întotdeauna pe oameni.

El va fi un străin și astăzi. Ar fi numit în același fel și ar fi dat afară din tabără... Aceeași Biblie spune că El va fi respins de oameni, „un om al durerii, obișnuit cu suferința, și noi L-am socotit lovit și pedepsit de Dumnezeu.” (Isaia 53.3). În aceeași Biblie, profetul a cântat: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit?... toate oasele mi se despart... mi-au străpuns mâinile și picioarele.*” (Psalmul 22.1,14,16). Când au cântat Psalmul acesta în sinagogă, ei răstigneau Jertfa lor, pe Dumnezeul pe care credeau că Îl slujesc. La fel este astăzi, tocmai pe Dumnezeu!

Priviți ce a spus profetul Amos când a mers în Samaria. El și-a îngustat privirea când a văzut cetatea aceea păcătoasă, femeile stând în stradă cu bărbați; o Americă modernă. El nu a avut pe nimeni să-l sponsorizeze și nu avea niciun carnet de membru, dar era trimis de Dumnezeu. Au ascultat oamenii Mesajul lui? Nu, ei nu l-ar fi ascultat. Dar el a profețit și a zis: „*Chiar Dumnezeul pe care pretindeți că Îl slujiți, vă va nimici!*” Și eu îi spun în Numele lui Isus Hristos acestei națiuni care pretinde că este o națiune religioasă, că Dumnezeul pe care pretind că-L slujesc, îi va distruge în fărădelegea lor. El, Acela pe care pretind că Îl slujesc, va nimici fiecare denominațiune de pe fața pământului.

Vedeți, Isus i-a muștrat, iar ei L-au scos afară din tabăra lor. De aceea „*Isus a pătimit afară din tabără.*” Ei L-au dus afară, departe de tabăra lor, iar Biblia spune că în această ultimă zi, în epoca Laodicea, vor face același lucru. Oamenii Îl vor

scoate afară din tabăra lor, acolo unde în vechime erau arse jertfele; acela este locul în care a fost dus El, pentru că El era Jertfa.

Frate și soră, știți că fiecare dintre voi trebuie să jertfiți totul? Noi trebuie să fim jertfa lui Dumnezeu; trebuie să jertfim lucrurile lumii, plăcerile lumii și tot ce avem? Știți de ce nu vor oamenii să facă aceasta?

Voi știți că oaia nu poate să ofere nimic altceva decât lână. Dar noi nu trebuie să-i cerem să producă sau să fabrice această lână, pentru că ea o produce de la sine. La fel este cu noi. Nouă nu ni se cere să fabricăm ceva, ci ni se cere să purtăm roada Duhului. Ceea ce este în interiorul oii face lână în exterior. Tot așa, când un om îl are pe Hristos în interior, aceasta îl face asemenea lui Hristos în exterior; nu ceva îmbrăcat artificial.

Cum este tratat Hristos când vine înapoi? La fel ca la început. Întotdeauna a fost așa.

Astfel, El i-a muștrat, iar ei au ieșit afară din tabăra Lui, și L-au făcut un păcătos. „El S-a făcut păcat pentru noi.”

Acum, după aproape două mii de ani, El a vizitat tabăra lor din nou, conform Cuvântului Său promis care spune ce va face El în ultima zi. El a vizitat tabăra din nou. El a vizitat tabăra, ca să manifeste acest Cuvânt astăzi. El va face și astăzi la fel ca în ziua lui Moise, dar nu Moise făcea aceasta. El era un om. Acela era Hristos.

Priviți-l pe Iosif. El era iubit de tatăl său, dar urât de frații săi pentru că era un văzător. Ei l-au urât fără motiv, numai pentru că era duhovnicesc. El este un tip desăvârșit pentru astăzi, când bisericile urăsc ce este duhovnicesc. Iosif a fost vândut pentru aproape treizeci de arginți și toți presupuneau că este mort. El a fost scos și pus într-o temniță; ca Isus care a fost pe cruce. Acolo, un om a fost pierdut și un om a fost salvat, iar el a fost dus la dreapta lui Faraon. La fel a făcut

Isus.

David a mers plângând pe străzi în sus, un împărat respins și a stat pe munte plângând pentru Ierusalim. Dar acela nu era David. Câteva sute de ani mai târziu, Fiul lui David a stat și a plâns pe același munte, pentru că era Împăratul respins de propriul Său popor. Întotdeauna este Hristos. Este profețit că Hristos trebuie să vină astăzi în tabără, dar știți ce s-a întâmplat? Va fi exact la fel ca atunci. Trebuie să fie așa, ca să se împlinescă ceea ce promite Cuvântul că va face El.

Amintiți-vă că Hristos era în epoca lui Noe. Acela era Hristos, „*Isus Hristos același ieri, astăzi, și în veci,*” Cuvântul respins al ceasului.

Observați și profetia Lui din Apocalipsa 3, când El vine așa cum a profețit că va veni în această ultimă zi. Dar cum a găsit biserica din Laodicea? „*Sunt bogată, nu am nevoie de nimic. Șed ca împărăteasă și nu voi ști ce este suferința.*” Ei L-au scos afară din biserică, nu au nevoie de El, așa că a mers din nou afară din tabără. Dar ea nu știa că era nenorocită, săracă, oarbă și goală.

Dacă El vine din nou în același fel ca atunci, va muștra orice femeie care poartă pantaloni scurți, va muștra orice femeie cu părul tăiat, orice față vopsită și pe fiecare bărbat care-i permite soției sale să facă aceasta. El va rupe orice denotațiune și orice crez pe care l-am avea. Credeți că El va face aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). El o va face cu siguranță. Acesta este adevărul.

Ce vor face ei cu El? Îl vor scoate afară din tabără. Cu siguranță nu vor să colaboreze cu El. Nu, domnule!

În această zi, noi Îl găsim scos din nou afară din tabără, așa cum a spus Biblia, pentru că El rămâne întotdeauna Același, Cuvântul, Același ieri, astăzi și în veci.

Ei nu Îl vor și L-au respins din nou cu Conciliul lor. Ei fac și astăzi așa cum au făcut când El era în încercare. Ce s-a întâmplat astăzi, când Cuvântul este în încercare? L-au respins din nou, așa cum au făcut atunci, au acceptat în locul lui Hristos, un Baraba, un ucigaș. Consiliul va face și astăzi același lucru, pentru că au respins Cuvântul și legitimarea desăvârșită a ceasului. Ei L-au vândut și l-au preferat pe Baraba, Consiliul Mondial al Bisericilor, un ucigaș al Cuvântului...

... Ei Îi neagă Cuvântul, Îi neagă botezul, Îi neagă Puterea și semnele. Ei încearcă cu fapte, cu un crez sau o tradiție nouă, să poarte gulere întoarse și așa mai departe, dar nu aceasta s-a poruncit pentru Viață. Ei nu aveau nimic cu care să creadă. *„Cine Mă cunoaște pe Mine, Îl cunoaște pe Tatăl Meu. Și așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, tot așa vă trimit Eu pe voi.”* Dumnezeu care L-a trimis pe Isus a mers în El, iar Isus care vă trimite merge în voi. *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările care le fac Eu. Mergeți în toată lumea, și predicați Evanghelia la orice făptură,”* negru, alb, maro sau orice ar fi. *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”* Până unde? *„În toată lumea și la orice făptură.”*

Nu demult, a venit la mine în Tucson, un predicator baptist și mi-a spus: „Frate Branham, problema ta este că încerci să faci această epocă apostolică, dar nu mai există așa ceva deoarece epoca apostolică s-a terminat.”

„A trecut? N-am știut aceasta.”

„Da, ea a trecut,” a întărit el.

„Ești sigur că a trecut?”

„Da, sunt sigur.”

„Bine. Ce te face să crezi aceasta?” l-am întrebat eu.

„Pentru că a fost pentru apostoli,” a răspuns el.

„Crezi ceea ce a spus Petru în Ziua Cincizecimii?”

„Da, domnule.”

„El a spus: „Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos. Căci promisiunea aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, pentru copiii copiilor voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”

Noi trebuie să ne întoarcem la aceeași promisiune. Doctorul Simon Petru a scris rețeta. Biblia spune: „Nu există balsam în Galaad? Nu este doctor acolo?” Dacă doctorul îți dă o rețetă pentru o anumită boală din trupul tău, tu mergi la un farmacist bun care va prepara medicamentul conform rețetei. El trebuie să pună numai atâta otravă, și atât antidot, așa încât sistemul vostru să-l primească. Vedeti... Este deja încercată și dovedită, iar voi trebuie s-o primiți. Dacă nu, dacă sunteți prostiți de ceva doctor șarlatan care nu știe cum să măsoare medicamentul acela corect, vă va omorî, iar dacă pune prea multă slăbiciune în el, nu vă va face niciun bine.

Aceasta este problema cu mulți dintre voi, doctorilor. Voi îi păcăliți pe oameni cu rețeta aceea! Petru a spus: „Vă voi da o rețetă veșnică, pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru acei ce sunt departe acum, în orice număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” El nu a spus: „Veniți să vă atașați!”, ci: „Pocăiți-vă fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor, apoi veți primi rezultatele, (Amin) Duhul Sfânt. Căci promisiunea aceasta, această prescripție, este pentru voi și pentru copiii voștri.” Dar unii dintre voi, doctori șarlatani, încetați să scrieți acele rețete false. Vedeti? Voi vă omorâți oamenii. Aha! Acesta este motivul pentru care nu ajunge Adevărul la ei. Da.

Știți, oamenii de știință încearcă să-și închipuie ceva, apoi o testează pe un porc de Guineea, și văd dacă îl omoară sau nu. Astfel, medicina are o șansă să-l ia. Dar medicamentul acela v-ar putea ucide, vedeți, pentru că nu toți oamenii sunt ca porcii de Guineea. Dar această Rețetă este pentru toți.

Orice doctor adevărat care nu... are încredere în propriile lui medicamente și nu va întreba pe altcineva. Unii dintre ei sunt destul de îndrăzneți încât să ia un condamnat pe viață și să-i promită libertatea dacă acceptă să testeze rețeta și supraviețuiește.

Dar aici avem un Doctor adevărat care a venit și a testat El Însuși rețeta. Vedeți? „Eu sunt”, nu „Eu voi fi.” Eu sunt Învierea și Viața”, zice Dumnezeu.

„Da, Doamne,” I-a zis Marta, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume. Indiferent cum Te vor numi alții, eu Te-am văzut și cred.” (Ioan 11.25-27).

El Însuși a luat injecția la Calvar, dar în dimineața de Paști, moartea nu a putut să-L mai țină. „Eu sunt învierea și Viața.” Ei au injectat moartea în El, dar a înviat biruitor asupra morții, iadului și mormântului.

După ce a luat El Însuși injecția, a trimis niște doctori să scrie o rețetă, pe cei care aveau descoperire Cine era El. „Cine spun oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

Petru I-a răspuns: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”

„Ferice de tine, Simone, fiindcă acum o ai. Eu îți dau cheile Împărăției. Orice legi tu pe pământ, Eu voi lega în Cer, și orice dezlegi tu pe pământ, Eu voi dezlega în Cer.”

Apoi, în ziua de Rusalii, când ei au văzut toate acestea mergând înainte, au zis: „Ce putem face ca să primim acest Vaccin?”

Aici, Petru a citit această Rețetă. El a spus: „Vă voi scrie o Rețetă care este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” Să nu vă rătăciți de la Prescripție, pentru că veți muri! Dar astăzi, ei au făcut-o atât de slabă, încât nu mai este decât o apă denominațională, ceva fluid de îmbălsămare pe care îl injectează într-un om mort, ca să-l facă și mai mort. Oh, dar, frate, există o ungere adevărată! Există un balsam din Galaad pentru vindecarea sufletului! Să nu vă jucați cu Prescripția! Luați Rețeta chiar așa cum este scrisă și Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său; nu obligat față de un crez, o dogmă, sau o denominațiune. El este obligat față de Cuvânt. Urmați Prescripția, aceasta este prima bază. Începeți, apoi sunteți însemnați ca să mergeți în slujbă. Observați, „afară din tabără.”

Astăzi, ei au ales un Baraba. Când Evanghelia a mers înainte și înapoi, prin lume, trezirea a fost urmată de semne și minuni dar, în loc să vină înăuntru și s-o facă, ei s-au atașat chiar cu Baraba. „Înainte de-a avea acest lucru fără sens, în biserica noastră, și așa mai departe, noi vom fi clasici ca restul.” Ei au primit Roma și toate acelea împreună, un Baraba. Observați! Atunci, noi suntem în tabăra aceasta mare.

Noi suntem invitați să mergem dincolo de tabără. *„De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pătimit dincolo de poartă.”* Să ieșim dar, dincolo de poartă și să purtăm ocară Lui.” De ce a fost batjocorit El? Nu pentru că era baptist sau metodist, vreau să fiți siguri de aceasta. Nu pentru că era fariseu sau saduceu, ci pentru că El era Cuvântul dovedit.

„...să suferim ocară Lui.” De ce? Pentru Cuvântul confirmat. Corect. Aceasta este ceea ce a făcut El, și El a spus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dacă Eu nu sunt răspunsul la toate întrebările Scripturii...”*

Isus al Noului Testament este IahVeH al Vechiului Testament. Acesta este adevărul! Eu cred că v-am mai spus aceasta: „IahVeH al Vechiului Testament este Isus al Noului Testament.” Cred că vă amintiți întâmplarea pe care am trăit-o într-o dimineață când eram la vânătoare de veverițe.

Acolo pe munte unde mă aflam, au apărut trei brațe care se uneau într-unul singur. Când l-am văzut, m-am apropiat, mi-am luat pălăria de pe cap, am lăsat arma jos și am urcat acolo sus. Și cum stăteam acolo și priveam, un Glas a scuturat pădurea: „Isus al Noului Testament este IahVeH al Vechiului Testament! Să-I rămâi credincios!” Acolo au fost aduse la existență acele veverițe care nu fuseseră mai înainte. Vedeți? Acesta este adevărul. Dumnezeu, în fața Căruia stau, știe că acesta este adevărul.

Aceasta s-a întâmplat acolo jos în Kentucky. Printre noi sunt oameni care au fost de față atunci când acest lucru s-a repetat încă o dată. Da, noi știm că acesta este adevărul: Isus al Noului Testament este IahVeH al Vechiului Testament.

La început, când au venit chinezii în America, ei nu știau să scrie și să citească în limba noastră, dar spălau foarte bine hainele. Astfel, când mergeai la o spălătorie chinezească, patronul lua câteva bilete albe. El nu știa să scrie în engleză, așa că atunci când veneai la el, lua o bucată de hârtie albă, o rupea într-un anumit fel și îți dădea o bucată ție, în timp ce partea cealaltă o păstra el. Când te întorceai după lenjerie, el îți spunea: „Să văd bucata ta de hârtie!” Apoi le lua și le împreuna. Dacă se potriveau, totul era în ordine și primeai lenjeria spălată.

Și Isus potrivea cu fiecare profetie; fiecare tablou al lui IahVeH din Vechiul Testament este Isus din Noul. Totul se potrivește perfect. Dați-mi voie să vă spun aceasta cu smerenie și respect, cu dragoste și sinceritate, știind pe ce stau: Mesajul acestui ceas se potrivește cu fiecare Cuvânt scris în Biblie referitor la timpul acesta! Astfel, dacă aveți ceva haine murdare, aduceți-le înăuntru. Aha. Sunteți voi spălați în Sângele Mielului?

Observați, „*Să suferim ocară Lui*”, pentru că El este Cuvântul confirmat. Astăzi este la fel ca atunci, pentru că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8). „*Să purtăm ocară Lui*”, a Evangheliei.

Purtând Numele Lui! El a zis: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu.” Care era Numele Tatălui? El a venit în Numele Tatălui Său. „Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu M-ați primit.” De ce? Care era Numele Tatălui? Cred că ar trebui să-L cunoașteți. Vedeți? Purtând ocară Cuvântului. Ea a fost întotdeauna purtată afară din tabăra lor, pentru că L-au refuzat. Ei vor râde de voi și se vor amuza pe seama voastră.

Atunci când am străbătut națiunea... nu vorbesc despre mine; vă rog să nu vă gândiți că este despre mine. Timpul se apropie de sfârșit. Mai am câteva notițe, vreo zece pagini. Vă rog, ascultați-mă!

Ați observat cum a început Isus? „Oh, Rabinul acesta tânăr este un Om minunat! Vino la noi! Treci de partea noastră! Vino și predică și la noi!”

Dar într-o zi, El a stat jos între ei și a spus: „*Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.*” (Ioan 6.53). Ce credeți că au gândit doctorii și intelectualii din mulțime? „Omul acesta este un vampir! El vă cere să beți sânge omenesc! Aceasta este prea de tot! Preoții au spus că este nebun și eu cred aceasta.” Și Biblia spune că au plecat.

Apoi, El a avut șaptezeci de predicatori ordinați, dar El a zis: „Eu nu pot să-i am.” Astfel, a privit în jur și a zis: „*Ce ați zice dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?*” (Ioan 6.62). El nu a explicat niciodată ce a vrut să spună, ci i-a lăsat în pace. Vedeți?

Ei au zis: „Fiul omului? Ce? Noi mâncăm cu Omul acesta, pescuim cu El; am văzut leagănul în care a fost legănat, o cunoaștem pe mama Lui și pe fratele Lui. Cine

poate primi așa ceva?” Și Biblia spune că ei nu au mai umblat cu El, ci L-au părăsit.

Atunci El S-a întors spre Petru și spre ceilalți ucenici și le-a zis: „Eu v-am ales pe voi doisprezece.” Din miile acelea, El a rămas cu doisprezece. Apoi a mai zis: „Eu am ales doisprezece, dar unul dintre voi este un diavol. Eu știu aceasta de la început.” „*Voi nu vreți să vă duceți cu ei?*” (v. 67). Isus n-a încercat să-i mângâie sau să-i răsfețe ca să-i țină lângă El, nici nu le-a făcut promisiuni de felul: „Dacă te atașezi la gruparea Mea, te fac diacon.” Vedeți? El nu avea securi de ascuțit. Multe lucruri nu au fost explicate de Isus nici chiar ucenicilor Săi. Nici ei nu puteau să le explice, dar Isus le-a spus: „Eu v-am cunoscut înainte de întemeierea lumii. Eu v-am chemat mai dinainte ca să primiți bucuria Mea.” Vedeți? Ei erau acolo „înainte de întemeierea lumii”, rânduți mai dinainte.

Apostolii aceia au stat acolo foarte serioși. Ei n-au putut să explice ce înseamnă să mănânci trupul Lui și să bei sângele Lui. Ei n-au putut să înțeleagă nici cum a venit El jos, deoarece fusese tot timpul cu ei. Petru nu a putut explica aceasta, dar a spus acele cuvinte remarcabile. Nu-i de mirare că El i-a dat cheile. El a spus: „Doamne la cine să mergem? Noi suntem convinși. Știm că Tu, și numai tu, ești dovedirea Cuvântului promis astăzi; știm că Tu singur ai Cuvântul vieții. Nu putem explica aceste lucruri, dar le credem oricum.”

Micuța Marta a spus: „Fratele meu este mort. El zace în mormânt, este putred; miroase, Doamne. Dacă Tu ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar acum, orice Îi vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da.” Oh, Doamne!

El a zis: „*Eu sunt învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi mort, totuși va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?*”

„Da, Doamne, eu nu pot explica, dar cred că *Tu ești Hristosul care trebuia să vină în lume*. Eu cred că Tu ai îndeplinit calificarea Scripturii.”

Atunci El a zis: „Unde l-ai îngropat?” Oh, Doamne! Ceva trebuia să se întâmple. Orice roată vine împreună la timpul corect. Vedeți?

El a mers jos la mormânt. Biblia spune că El „*nu avea nici frumusețe, nici ceva care să atragă privirile.*” Probabil era un Tip cu umerii lăsați în jos, obosit și trudit de atâta umblare, dar când a ajuns acolo, „*a strigat cu glas tare: „Lazăre, vino afară!”* (v. 43). Și iată că un om mort de patru zile, s-a ridicat în picioare.

Nu vreau să vă jignesc, dar o femeie de la Știința Creștină, chiar din această biserică, m-a întâlnit într-o zi afară și mi-a spus:

„Domnule Branham, mie îmi plac predicile tale, dar este ceva ce amintești foarte des în ele.”

„Ce anume?” am întrebat-o eu.

„Tu îl lauzi prea mult pe Isus.”

„Sper că aceasta este tot ce ai împotriva mea”, am răspuns eu. Vedeți, Vedeți? Vedeți?

„Tu îl faci divin.” Vedeți, ei nu cred că El era Divin. Ei cred că El era doar un om obișnuit, un învățător bun, un filozof.

„Tu îl faci divin, dar El nu este divin.”

„Oh, da, El era divin!”

„Dacă îți dovedesc cu propria ta Biblie că El nu este divin, vei crede?“, a continuat ea.

„Biblia mea spune așa și eu voi crede Cuvântul. El este Cel ce este.”

„În sfântul Ioan 11, când Isus a mers la mormântul lui Lazăr, Biblia spune că El a plâns.”

„Ce are aceasta cu divinitatea Lui?”

„Ei bine, aceasta arată că El nu era divin”, a răspuns ea.

„Tu nu ai reușit să vezi Cine era acest Om. El era și Dumnezeu și om. Ca om, plângea pentru îngrijorarea lor, dar când a stat acolo și a zis: „*Lazăre, vino afară!*”, iar un om care era mort de patru zile, a stat din nou în picioare, Acela era mai mult decât un om.” Da, domnule! Da, într-adevăr!

Eu am explicat de multe ori aceasta. În seara aceea, când a venit jos de pe munte și era flămând, El era un om. El a fost flămând în dimineața următoare, pentru că era un om, dar când a luat două pâini și cinci pești și a hrănit cu ele cinci mii de oameni, adunând șapte coșuri de firimituri, Acela a fost mai mult decât un om. Da, domnule. Când a fost pe cruce și a strigat: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*”, El a fost un Om. El a fost Om și atunci când a strigat: „*Mi-e sete!*”, iar ei l-au dat oțet și fiere, dar în dimineața de Paști, când a rupt legăturile morții, iadului și mormântului și a înviat, a fost mai mult decât un Om.

El a fost Om și în noaptea când era cu ucenicii într-o corabie pe mare, și zece mii de diavoli din mare au jurat că Îl vor îneca. Aha. Ei erau în barca aceea mică și veche ca un dop de sticlă, iar El era atât de obosit că nici nu l-au trezit; era un om când dormea, dar când și-a pus piciorul pe strângătorul bărcii, S-a uitat în sus și a

zis: „Pace, fii liniștită!”, și vânturile și valurile l s-au supus, El era mai mult decât un om. Acela era Dumnezeu! Nu-i de mirare că poetul a spus:

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat;

Îngropat, El a purtat păcatele mele departe;

Înviind, El m-a făcut neprihănit veșnic;

Într-o zi, El vine, o, ce zi glorioasă!

Da, domnule! Ieși afară din tabără!

Nu contează cât costă.

Voi purta această cruce consacrată,

Până moartea mă va elibera;

Atunci eu merg Acasă, o coroană să port,

Căci există o coroană pentru mine.

În încheiere, vreau să vă povestesc o istorioară despre un judecător care era un om bun și drept, un om iubit de popor. Dar în orașul acela era și un grup de oameni care credeau că pot face tot ce voiau. Ei au deschis o casă de toleranță și un bar, și

au făcut lucruri neîngăduite de lege, ilegale. Atunci au fost prinși și aduși în fața judecătorului.

Oamenii din orașel s-au adunat și toți știau că omul care a condus locul acela famat a făcut multe lucruri rele. Juriul l-a găsit vinovat și astfel, judecătorul l-a condamnat la mulți ani de închisoare, fără vizite, fără apel sau ceva, pentru că așa cerea legea.

După proces, oamenii s-au dus la judecător și i-au zis:

„Știi ce? Fiecare om din acest oraș te va urî! Te vor urî pentru că ai dat sentința aceea pentru omul acela!” Ei toți erau vinovați și i-au zis: „Te vom urî cu toții și nu te vom mai alege din nou. Niciunul dintre noi nu te vom mai vota!”, și-l huiduiau în timp ce mergea pe stradă. El a stat puțin și a zis: „Dați-mi voie să vă spun ceva. Eu am făcut exact ce îmi cerea datoria să fac. Nu contează cine este omul acela, el a fost vinovat, iar eu trebuia să dau sentința conform legii pe care am jurat că o voi respecta.” „Acum ești urât de tot orașul.” „Dar sunt iubit de oamenii cinstiți.”

Scuzați-mi expresia, dar și noi am putea gândi la fel. Eu am stat pentru ceea ce am fost salvat să fac, să susțin acest Cuvânt al lui Dumnezeu. Știu că denomi-națiunile mă urăsc pentru lucrurile pe care le spun, dar sunt mult mai mult iubit la Casa Lui, între poporul Lui. Să ne rugăm.

Doamne Isuse, noi putem fi urâți de lume, dar iubiți de Tatăl. Ajută-ne, Dumnezeule drag.

Doamne, ajută-i și pe oamenii aceștia, ca fiecare dintre ei să primească binecuvântările Ta. Lasă-ne să ieșim afară din tabăra propriei noastre gândiri și să mergem prin gândirea lui Dumnezeu, pentru că Biblia spune: „*Gândirea care a fost în Hristos să fie în voi.*” Astfel, să avem gândirea Lui și nu a noastră, pentru că de cele mai multe ori, suntem greșiți. Astfel, fie ca gândirea Lui să se odihnească în

noi. Gândirea Lui era să facă voia Tatălui, iar voia Tatălui este Cuvântul Său promis.

Veniți să ieșim în seara aceasta afară din tabără și să Îl urmăm pe Isus. Noi nu Îl vom putea găsi niciodată prin atașarea la o biserică, nici prin strângerea mâinii unui predicator, nici printr-un seminar teologic, nici printr-o mărturie de credință, nici prin faptul că mergem la școala duminicală, și așa mai departe, ci Îl putem găsi numai în Cuvânt, pentru că El este Cuvântul.

Noi putem vedea astăzi împlinirea Cuvântului Său, pentru că este scos din nou afară din tabără. De aceea, haideți să ieșim afară din tabără și să purtăm ocară Lui! Prin aceasta vom fi urâți de lume, dar vom fi iubiți de Acela care ne-a invitat în Tabără. Dă-ne aceasta, Doamne.

Dacă în mijlocul nostru sunt oameni care nu Îl cunosc și n-au ieșit încă din tabăra unei biserici, și totuși spun că sunt creștini, deși spun că ieșirea din tabără a fost valabilă pentru o altă zi, prin aceasta arată că nu Duhul Sfânt vorbește prin ei! Cum este posibil ca un om umplut cu Duhul Sfânt să fie botezat folosind Numele de Tată, Fiu și Duh Sfânt, deși Pavel a spus: „Chiar dacă un Înger din Cer...” Așa ceva nu se poate! Oamenii aceia din Fapte 19 au făcut-o fără să cunoască altceva. Dar Pavel a spus: „Un Înger care predică ceva diferit, să fie blestemat.” El a spus: „Cum puteți să acceptați un crez, un ism sau altceva, când Biblia spune: „Promisiunea este a voastră,” același lucru, „adevăratul botez al Duhului Sfânt”?

Cum este posibil ca Duhul Sfânt care a scris Cuvântul, să nege Cuvântul, dacă este în voi? Cum poate să Îl nege când chiar Duhul Sfânt a spus: „*cine va adăuga ceva, i se vor adăuga toate urgiile scrise în cartea aceasta; iar dacă cineva va scoate ceva din cartea aceasta, i se va scoate numele din Cartea vieții.*”? Cum poate Duhul Sfânt să adauge ceva sau să scoată ceva din Cuvânt?

Prietenul meu, lumea de aici și cea invizibilă unde va merge înregistrarea, invizibilă pentru noi toți acum, fie ca Mesajul din dimineața aceasta să meargă adânc în

inima voastră, în învățătură, văzând unde suntem noi. Dacă până acum nu ați luat niciodată Rețeta despre care v-am vorbit, nu ați vrea s-o primiți acum? Dacă vreți s-o primiți, noi suntem aici ca să facem tot ce este posibil ca să vă ajutăm.

Eu sunt numai un martor, sunt numai un alegător. Convenția democratică din Kentucky, face aici în Louisville, platforma pentru ca omul lor să fie ales. Eu, de asemenea construiesc o platformă pentru Domnul meu. Nu ați vrea să-L primiți, în seara aceasta, ca Domnul vostru personal?

Cu capetele plecate și cu inimile deschise, te întrebăm: „Nu vrei să ridici și tu mâna și să-I spui lui Dumnezeu, nu mie, pentru că eu sunt doar un om: „Dumnezeule, ai milă de mine, pentru că doresc să primesc și eu tot ceea ce am auzit. Vreau să ies afară din tabără, și nu mă interesează ce vor spune oamenii despre aceasta.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Doamne, câte mâini, câte mâini! „Eu vreau să ies afară din tabără, orice m-ar costa. Vreau să iau crucea și s-o port în fiecare zi, orice ar spune oamenii despre mine. Eu vreau să-L urmez pe Domnul Isus afară din tabără, fiindcă sunt gata să merg.”

Tată ceresc, Tu ai văzut mâinile acelea; poate o sută de oameni sau mai mulți, au ridicat mâinile în clădire. Doamne, aproape de ei este Ceva, o altă Persoană, Persoana lui Hristos, invizibilă pentru ochiul firesc, care i-a determinat să ia o decizie. Ei știu ce le lipsește, se privesc ca într-o oglindă și vor ca viața lor să fie formată conform promisiunii lui Dumnezeu, așa că și-au ridicat mâinile cu adâncă sinceritate. Ajută-i, Doamne, să vadă poarta cea strâmtă a oilor și să intre blânzi și umili. Ei sunt ai Tăi, Doamne, de aceea Te rugăm să lucrezi Tu în inima lor.

Ei n-ar fi putut lua această hotărâre și nu și-ar fi putut ridica mâinile, dacă n-ar fi fost ceva supranatural care să lucreze în inimile lor. Aceasta arată că undeva există Viață, deoarece, conform științei, gravitația le-ar ține mâinile în jos.

Dar acolo a fost Ceva care le-a atins mintea, i-a făcut să învingă gravitația și astfel, și-au ridicat mâinile spre Făcătorul care i-a adus. „Da, eu vreau să merg toată

calea. În seara aceasta, vreau să ies afară din tabără.”

Doamne, bazinul este pregătit pentru prima lucrare ce urmează după pocăință, botezul, apoi urmează făgăduința primirii Duhului Sfânt. În aceste zile din urmă, răsună o chemare puternică: Înapoi la credința originală! Înapoi la Rețeta originală! Doamne, noi vedem foarte mulți oameni care sunt departe de Hristos și mor sub aceste rețete făcute de oameni. Doamne, eu vreau rețeta Ta. Tu ești doctorul nostru. Există un Doctor, există un balsam în Galaad. În seara aceasta este aici un Medic care poate să vindece orice boală a sufletului păcătos, să vindece orice ființă fizică. Mare Doctor al tuturor timpurilor, mare Creator al cerurilor și pământului, vino acum între noi, și vorbește-ne, în Numele lui Isus Hristos.

Îngăduie ca fiecare să poată spune în inima lui: „Ajută-mă, Doamne Isuse!” Dacă cineva nu a fost botezat niciodată și este convins de necesitatea botezului, deși eu nu v-am vorbit în seara aceasta despre botez, poate veni chiar acum, fiindcă singurul botez biblic este cel arătat în Cuvânt și practicat de apostoli.

Cum ar fi dacă ați veni acolo sus, botezați altfel, și același Isus v-ar spune: „Cine va scoate un Cuvânt sau va adăuga un Cuvânt, i se va scoate partea din Cartea Vieții”? El a spus: *„Toată Scriptura este inspirată și trebuie să fie împlinită.”* Acum voi știți altfel. Ce veți face cu privire la aceasta? Dacă ați avut numai o senzație sau ceva, eu cred în senzații. Dacă ați dansat în Duhul sau ați vorbit în limbi, eu cred și aceasta. Dacă duhul din voi vă spune să nu urmați Cuvântul, deși știți că este corect, există ceva greșit cu duhul acela, că nu este Duhul Sfânt. Vedeți, El ar legitima propriul Său Cuvânt. Voi știți aceasta și puteți să vă pregătiți să veniți în timp ce ne rugăm.

Isuse din Nazaret, vino și vorbește fiecărei inimi, fiindcă Ți-i predau Ție. Aceste mâini ridicate sunt trofee ale acestui Mesaj și a măreței Tale prezențe care este acum printre noi.

Orice om care este sensibil la Duh poate spune că Tu ești aici, acest mare simț de

caracter sfânt. Dă-ne aceasta chiar acum, Doamne, în Numele lui Isus Hristos.

Dacă există vreun om care vrea să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, care vrea să se pocăiască, să caute botezul Duhului, există loc deschis în stânga mea; femeile, la dreapta. Înăuntru este cineva care vă va instrui. Acolo sunt haine de botez care vă așteaptă.

În timp ce ținem capetele aplecate, să cântăm: „Eu pot auzi... ” Noi vă vom întâlni.

- Amin -